

Muzikale leken horen subtiele verschillen in ritme en frasering in muziek waar ze van houden.

Dat blijkt uit een onderzoek van Henk-Jan Koning en Olivia Ladining waarbij muzikale experts en “gewone” liefhebbers een serie van twee versies van dezelfde stukken – jazz, rock en klassiek – moesten beoordelen op ‘natuurlijkheid’.

Er bleek geen verschil tussen mensen met veel en weinig muzikale opleiding. Wel maakte het uit of ze vaak geluisterd hadden naar muziek, en naar welk genre. Subtiele afwijkingen in de frasering van klassieke muziek werden het best ontdekt door mensen die veel naar klassieke muziek hadden geluisterd, die in jazzmuziek door mensen die veel naar jazz of klassiek hadden geluisterd. Voor rock bleek de muziekvoorkeur niet uit te maken, mogelijk omdat in een moderne samenleving iedereen wel wordt blootgesteld aan rock.

In veel wetenschappelijk onderzoek scoren muzikaal opgeleiden bij dit soort testen beter dan ‘leken’, maar de laatste jaren zijn er steeds meer aanwijzingen dat die voorsprong vooral wordt veroorzaakt doordat experts preciezer kunnen uitdrukken wat ze horen. Als daar meer rekening wordt gehouden in de onderzoeksopzet blijken leken harmonische subtiliteiten even goed te beoordelen als experts. Nu blijkt dat ook het geval te zijn voor ritmische aspecten van muziek –

een bewijs te meer voor de theorie dat muzikaliteit vrijwel iedereen is aangeboren.

Naar een artikel in NRC-Next van 30 augustus 2008